

1881-03-12

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende således at det, som er skrevet i margin står på den pågældende side imellem ||. Brevet skal meningsmæssigt læses fortløbende uden teksten i margin, og til slut læses det i margin på side 6, 5, 4, 3, 2 og 1.

Afsendersted:

København V

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Ludwig Kabell

Janus la Cour

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 2 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Viggo Pedersen er blevet dus med Joakim Skovgaard og informerer om, at han vil besøge Joakim Skovgaard og Ludwig Kabell i Paris når Salonen åbner.

TRANSSKRIFTION

Jernbanegade 3, København V.

12 marts 1881

Kære Joachim!

Hjertelig Tak for Dine Breve og for dit Forslag om at vi skal være Dus, som Du ser jeg tager imod, og jeg gør det med stor glæde, - og jeg håber Du tror dette, skønt det nu er snart en Måned siden jeg fik Dit Brev. Det burde være besvaret strax, Du måtte jo næsten ellers udlægge det, som om jeg helst vilde være fri, men det er sandelig først ved at se på Datoen i Dit Brev, at jeg forstår, der er gået så lang Tid. Tilgiv mig min Forsømmelighed, jeg fik gloende Kul på Hovedet ved at modtage det sidst Brev på min Fødselsdag i går med Tegninger, Lykønskning og Fotografierne, som Du så venlig har besørget. Tak derfor! Jeg har haft grumme meget at bestille i den sidste Tid; Udstillingen nærmer sig, Billederne er langt tilbage, jeg har haft en Del at tegne, har selv Elever [[?] derom, som må være en Virkning af Opholdet i Paris. Farvel kære Joachim og hav det godt, spis ikke for mange [?Rosiner], det er ikke sundt. - Jeg glæder mig meget til at se Jer, det bliver morsomt| Venlig hilsen fra Moder. Vær så venlig at bede Kabell hilse [|] Din ven Viggo P. |

●2●

der tager en del Tid og læser endelig Fransk, hvori jeg tager interne Timer og som jeg klemmer dygtig på med. I al denne travlhed har jeg opsat at skrive fra den ene dag til den anden, og jeg har ikke mærket hvor hastig Tiden er gået. - Jeg har den slemme Vane at opsætte meget, og jeg har også opsat dette noget, men nu til sidst har jeg dog ventet med Villie, for at kunde tage en endelig Bestemmelse først, som jeg nu vilde skrive til Dig. Nu har jeg bestemt det, - og nu skal Du høre hvad for et Vrøvl, jeg er. Jeg havde jo bedt Dig lade mig vide, hvad Du mente om det mulige Udbytte jeg kunde have af en Udenlandsrejse, men jeg var fast bestemt på at blive hjemme i Sommer, da jeg så godt føler, hvor meget jeg trænger til at gøre noget helt først. Men så hørte jeg, at hvis jeg vilde prøve på at komme ud til Vinteren på et af Academiets Stipendier, måtte det søges og benyttes nu i Foråret, - og det gjorde mig usikker på, om det rettet også var at vente, for så kun der ikke være Tale om at komme ud før til næste

Vinter |igen| - Sommeren i Paris vilde næppe være vel anvendt. Og rigtignok havde jeg så Udsigt til at være der sammen med Dig, hvad jeg vilde sætte stor Pris på |vor udstilling|, men det [?var] dog usikkert, osv. kort sagt jeg vakler frem og tilbage.

|Svoger, så hils ham,- fra mig og tak ham meget for hans åndsfulde Text til Illustrationer; jeg synes nok, jeg kunde mærke en vis fransk |

●3●

indtil jeg tilsidst skrabede mit Mod sammen og gik ud til la Cour og snakkede med Ham om Tingen. Til min Overraskelse (jeg havde ikke ret Troet det) fandt han det ikke hel urimeligt at rejse, men der er nu ingen Stipendier ledige, ingen penge i Kassen, - så han mente, det vilde være frugtesløst at søge, - men han gav mig en Idé, som jeg gik ind på med stor Lyst, men som jeg dog først nu |helt| har bestemt [overstreget: helt] at følge, - nemlig at tage ned og besøge Jer i Paris mener Salonen er åben. Jeg har netop Råd dertil, det tiltaler mig i høj Grad, jeg har været lidt bange for at komme derned [? vi kendt] med Forholdene uden at vide, om det egentlig var der, jeg burde ty hen, og jeg har været ængstelig for at skulde lade mig forføre til at skeje ud, + når jeg opholdt mig længe dernede, [overstreget: men] Du forstår vel nok, ikke kun i malerisk Henseende jeg mener, ellers [overstreget: købt |frygter| jeg ikke Paris skal have nogen forførende Virkning på mig - jeg synes at virkninger, jeg har sparet på andre efter et længere Ophold dernede ikke har været ubetinget heldige -; men når jeg nu kommer ned og ser hvad det egentlig er for noget Kram, hvad [?][?Fyre] egentlig mener, får Øjnene luk |ressant, men du må nøjes med det, som det er. Når du ser min|

●4●

ket op og danner mig en Fortælling om hvad jeg kan vinde ved et Ophold der, og hvad jeg da skal bestille der, og så kommer hjem, sveder Bedårelsen i vor egen danske Natur, sammen ligner, hvad jeg har set dernede med vore bedste Ting herhjemme og kort sagt fordøje Indtrykkene, så tror jeg at kunne tage derned senere vel forberedt og vidende, hvad jeg gør. Før man selv har set lidt af det, ved man jo egentlig ikke hvad det drejer sig om og kan ikke Tage nogen selvstændig Beslutning. Når derfor Salonen bliver åbnet, håber jeg, Du er så flink at lade mig det vide, så kommer jeg halsende og tager Dig under Armen og stole på at Du og Kabell og Johan B. er blevne hele franskmænd, der vil hjælpe en stakkels Københavner lidt tilrette, da han taler et rædsomt fransk og intet forstår| - Ikke sandt, jeg er et Vrøvl, jeg var ganske enig med mig selv om, at i År rejst jeg ikke, - og så rejser jeg alligevel, - men Men jo også snarere et Svip end en Rejse. - Ja det var nu det. Tak for

Fotografierne, jeg er meget fornøjet over dem, jeg finder dem udmærkede. Resten af Pengene, (den kan vel næppe være ret stor) kan Du jo gemme, så kan jeg selv besøge [Hilsen og [? Tegningen] i Brevet. Jeg beklager mit brev ikke er så inter=]

●5●

dem når jeg kommer. Du hører naturligvis fra mig til den Tid. Beskrivelsen af Jeres Mødetid var meget grinagtig, de medfølgende Illustrationer ligeledes, især beundrer jeg dit Portræt, som ligner fortræffeligt, - skyldes det Kabells geniale Hånd, eller er det et Selvportræt? - Det var meget morsomt, at Brevet netop nåede mig på Fødselsdagen. - Det er snart en Måned siden jeg var hos Niels og la Cour sidst. Jeg syntes ikke den første havde fået retmegen bestilt, men måske er det gået mere villigt på den sidste Tid. Han var i færd med at male Malerstuen ved Lys og han havde anbragt en Figur deri som sad og betragtede en Tegning; det lod til at blive meget smukt og meget dygtigt, alle Billederne og Skabene og [?Hovedøren] derpå o.s.v., som man mere anede end så i det halvtoplyste Mørke i det store Rum, stod meget smukt svømmende og anelses fuldt og gav Fantasien frit Spillerum; - men han arbejder så langsomt. Men når Billederne bliver så gode, som det altid bliver hos ham har det jo ingen Nød + Med min Broder går det lidt svært; han har malet en Fiskerpige, som båddegarn; det var blevet ganske flinkt og især var virkelig Hovedet blevet kønt og godt formet, - så fik han forleden dag forvildet [dig hilse Kabbell venligt; jeg har megen Lyst at skrive til ham, - men Tiden!! - Nu er kl 1 (morgen) derfor godnat! Lev vel, tak Kabel for hans]

●6●

Indfald og malede det hele om og ødelage det komplet og nu sidder han og vrøvler med det, og kan ingen Vegne komme og har reelt tabt Modet, og jeg er bange. han intet får ud af det, da der nu ikke er mere Tid; han skal D. 18 ind som Marinesoldat og skal til Island i Sommer. Det går mig ondt for ham, - men han kan jo arbejde videre på det, når han kommer hjem til Efteråret. - Ved Du at Enkedronningen er død? Vi ringer med Klokkerne hver dag, alle klæder sig i sort, Theatrene er lukkede, Lirekasserne forstummede [?FremtidsurKarneval] lyste af og al Restauratørens Mad dertil spist af ham selv formoder jeg, For Karnevalsgæster var der jo ingen af o.s.v. Damerne går med sort slør, Krepflor og snip i Panden og Aviserne udkom med sort rand og i Kirken må der foreløbig ikke spilles på Orgel o.s.v. o.s.v., Jeg finder Meningen er god, men ellers er det vanvittigt. Hun var ellers en elskelig Person, hvis Minde man gør vel i at hædre, men jeg [?finder] al [?sligt] officelt Komadiespil forargeligt. - Nu er jeg færdig med "Håbet", - ialfald kan jeg

ikke få det bedre for Øjeblikket, og til Foråret bygges der dernede, så det bliver nu ikke bedre den gang. Jeg tror for Resten de er kommet noget Sol i det, ellers er det temmelig skidt, især hvad Formen angår – Udstillings katalogen tegner til at blive [?brav]

|kedsommelig efter det Prøvetryk jeg har set. Men den er naturligvis enkelte gode Ting iblandt, det er en køn tegning, du har sendt. – Nu vil jeg bede|

Fern. banevej ad 3. Lyb. ben. hant.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 2A

12 marts
1881

Kære Joachim!

Hjertelig Tak for Dine Breve og for
Dit Forslag om at vi skal være hos som
du er jo taget imod, og jo godt med stor
glæde, - og jo håber du tror det, skønt
at nu er snart en måned siden jeg fik
Dit Brev. At borte være besvaret strax,
da måtte jo næsten eller idlægge det,
som om jo held vilde være for mig,
at er sandt lig først ved at se på datoen
i Dit Brev, at jo fastår, der er gået så lang
Tid. Tilgive mig min forsamlelig heds
jeg fik glæde. Skil på Hovedet ved
at modtage det sidste Brev på min Fø-
relsdag i går med Tegninger, Lykønsk-
ning og Fotografierne, som du så ven-
ligt har besvaret. Tak derfor! Jeg har
haft grænserne meget at bestille i
den sidste Tid; Udstillingen nærmer
sig, Billederne er langt til bage, jeg
har haft en del at lerne, hensele Elever

Esprit de
Kunst. Joachim
Punkt.

Verlig Kærlig
Værre venlig at bed
kærlig
kærlig
kærlig

De Venlige

der tager en Del Tid og læser endelig fransk,
 hvori jeg tager Informationsen og som jeg
 klemmer dygtig på mig. For den travlhed,
 har jeg oprakt at skrive for den ene dag og den
 anden, og jeg skænktes mærket hvor hårdt
 Tiden er gået. - Jeg har desuden en lille
 opsætning meget, og jeg har også opsat det nye
 job, men nu vil jeg ikke have jeg dog ventet med
 Villie, for at jeg kunde tage en endelig Be-
 stemmelse først, som jeg så ildt skrive
 sig. Nu har jeg bestemt det, - og nu skal
 du høre hvad godt Vind, jeg er. Jeg har
 jo bedt dig lade mig vide, hvad du men-
 te om min lille Udstyrt, jeg kunde have
 af en Udenlandsrejse, men jeg var fast be-
 stemt på at blive hjemme i Sommer
 da jeg så godt føler, hvor meget
 trænger til at gøre noget helt først.
 Men så hørte jeg, at hvis jeg vil prøve
 på at komme ind til Vinterens på
 et af Acaemits Skoleår, måtte det
 søges og bruges nu i Foråret, - og
 det gjorde mig virkelig på, om det var
 det, også var det ventet, for så kunde der ikke
 var Tale om at komme ind for Vinter
 Vinter og Sommeren i Paris vilde næppe
 være vel anvendt. Og udgivet havde
 jeg så tidligt klaret var den samme
 med dig, hvad jeg vilde stå for
 på, men Maa du ikke ^{for} ~~ikke~~ ^{ikke} ~~ikke~~
 blot sagt jeg valgte frem og tilbage

Jeg vil
 ikke
 tage
 det
 som
 en
 prøve
 på
 at
 blive
 en
 lærer
 i
 fransk
 og
 tysk
 som
 jeg
 har
 været
 i
 mange
 år
 og
 som
 jeg
 har
 været
 i
 mange
 år
 og
 som
 jeg
 har
 været
 i
 mange
 år

istemt, men hi er nu rejst med sin Mor. Har hi nu min

istemt, hi skrick skrekter med Mod sam-
men og gik ind til la Cour og snakkede
med ham om Tingene. Til min Over-
raskelse (jy havde ikke et brød M) fandt
han M ikke hel uimuligt at rejse, men
der er nu ingen Aljendte ledige, ingen
Penge i Kassen, — så han mente, at
vi var frigtet lidt at rejse, — men
han gav mig en Tø, som jeg gik
ind på med stor Lyk, men som jeg dog
først ^{hell} nu har bestemt helt at forlæge,
— nemlig at tage ned og besøge. Der i
Paris mener Salonen u åbent. Jeg
har netop Råd dertil, at hilte mig;
hij Glad, jy har været lidt bang for at
komme derud ikenst med Forholdene
at den at ind, om det egentlig var de, jy
børde ty hui, og jy har været angstlig for
at jy skulde lade mig forføre. Et at
skjete ind, når jy opholdt mig længe
derude, f men de forstår vel nok,
at kun, malerisk Kenseener jy mener
eller ~~ikke~~ ^{ikke} jy ikke. Paris skal have
nogen forfær i Virkning på mig —
jy nyder de Virkninger, jy har sporet
har ande efter et længe Ophold derude
ikke har været ubetinget heldig, — men
når jy nu kommer ned og ser hvad det
egentlig er for noget Kraan, hvad
de Fyre egentlig mener, for Jy en lyk.

ket op, og danner mig en Forstilling om,
 hvad jeg kan vinde ved at opholde der, og hvad
 jeg da skal betillette, og så kommer hjem,
 sæder Bedærelsen ind i vor egen danske
 Natur, sammen ligger, hvad jeg har set
 Moned med vor bedste Ting her hjemme
 og kostede for dig en Tredjedelen, så tror
 jeg at kunne tage derover senere vel
 forberedt og vidende, hvad jeg gør. For
 man selv har set lidt af M., og man
 jo egentlig ikke hvad M. betyder og om
 man ikke tager nogen selvstændig Be-
 slutning. Næst derfor taler man bliver
 åbnet, håber jeg, du er så flink
 at lade mig det vide, så kommer jeg
 halsende og tager dig under Armen
 og staler på at du og Kabet og Loket
 B. er blevet helt fraværende, der vil
 hjælpe en stakkel Høben haaber lidt
 Hætte, da han taler et ved somt fransk
 og intet forstår. - Ikke sandt, jeg er
 Vood, jeg er ganske enig med mig selv
 om, at i år rejste jeg ikke, - og det
 siger jeg alligevel - men M. og
 snarere et Par end en Ryt. - Fa Mon
 nu M. Tak for Fotografierne, jeg
 er meget fornøjet over dem, jeg finder
 dem vidunderlige. Resten af Tingen,
 (du kan vel næppe være ret stor) kan
 du jo gemme, så kan jeg selv besøge

Helt
 og Tegn
 i Breve
 13
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

den når jeg kommer. Di hør naturlig-
 ligvis for mig til den Tid. Beskrivelsen
 af Læse Måden var meget grimeagtig, og
 med følgende Fløstestationer ligeledes,
 især betændte jeg dit Portræt, som ligner
 fortreffeligt, — skyldes M. Kibelløgeniale
 Hånd, eller end et Selfportræt? — Hvor
 meget mænsomt, et Brevet netop nåede mig
 på Fred ielsdagen. — Det er smukt en Mænd
 siden jeg var her. Næst og la Cour ville, ja
 agtede ikke den fineste haves færd selvsagt
 bestilt, men måske er M. gik enere vil-
 ligt på den sidste Tid. Han var: færdig
 et male Maleriet og Lys og han
 havde anbragt en Tegnelse der som end
 og betragtes en Tegning; M. lod til at
 blive meget smukt og meget dygtig
 alle Billeder, i Skaben og Hoveder
 derpå om, som man mere aner
 end så i M. kalaflygte Mørke i M.
 store Rum, stod meget smukt som
 men i anelsesfulde og gav Fan-
 tasiens frit Løb. — men han
 arbejder så længe. Men når Billeder
 bliver i god, som M. altid bliver han
 kan M. jo ingen Nød + M. min Broder
 går M. det snart; han har malet en
 Fiskeprig, som bærer gam; M. var blevet
 ganske flink og især var virkelig Kone.
 M. blev Rask og godt famet — og
 fik han forleden Dag en favorit

Indfølelse og mælede sig helt over og over
 lag og komplet og vi vil se ham
 møde med os og kan ingen begynde
 me og har vist talt skodt, og jeg er bange
 ham i sit for ind af os, da de vi ikke
 v mere Tid; han skal d. 18 ind som Ma-
 rine soldat og skal til Island i Sommer.
 At give mig ordet for ham, - men kan han
 jo arbejde videre på os, når han kommer
 hjem til Efteråret. - Ved du at Eukedron
 bringer en Dækk. Vi ringe med Klakke
 hver dag, alle klæder sig; sol, Theatret er
 lukket, Lærkammerne funktioner, Densider
 Karmal lyft af og al Restauratøren. Had
 det til spise af ham selv foruden jeg, for
 Karmal gæster om de jinger af os.
 Damen gæmede Loh Flør, Kropfler
 og Lufte. Tander og Børnen indkom
 med sort Raud og. Kåben mæder for
 Loh ikke spiller på Orgel osv, osv,
 for finder Meningen og god men alle
 er M vandrigh. Hvilke eller en skole
 lig Person, hvis Mænd man giver et
 hadet, men jeg finde al sligt offere
 Komedie spil forargelig. - Når jeg farer
 med Kåben, - i alt tid kan jeg ikke
 M bede for Opblikket, og til Farvel
 der derned, så M bliver vi ikke bedt
 gang. Jeg tror forresten de er kom
 noget Loh i M, eller M temmelig
 skide, især hvad Formen angår. - Måht
 linge kataloget tegner til et bliver bæn